לאון קיא טוש"ע יו"ד סי קל סעי יו: במ ב מיי שם הלי כג סמג

שם סעי כג. לב ה מיי׳ שם הל׳ כו טוש״ע

שם פעי׳ א: לה ח מיי׳ שם הל"ו טוש"ע

לא נשאר בו גריס ועוד והא

דנקט כגריס ועוד לרבותא

. דר' חויוא והטי דאפי רהכי

נ"ל דהה"נ אם נמצא עליה

כשני גריסין מיבעיא ליה אי

מטמיא לה והא דנקט כגריס ועוד משום דאפי׳ בכה״ג מספקא ליה דילמא טמאה וה״ה דהוה מצי למיבעי

נתעסקה בפחות מכגריס

ונמצא עליו כגריס ועוד דאי

לג ו מיי

שם מוש"ע שם סעי

נמ.

אהיו עליה מיפי דמים למטה וטיפי דמים

למעלה תולה 🌣בעליון עד כגרים מאי לאו

כגרים מלממה לא כגרים מלמעלה איתמר

נמצא עליה כגרים ועוד ואותו עוד רצופה בו

מאכולת ר' חנינא אומר ממאה ר' ינאי אומר

יםהורה רבי חנינא אומר ממאה כי תליא

בכגרים בכגרים ועוד לא תליא רבי ינאי אומר

מהורה הני מילי היכא דלא רצופה בו

מאכולת אבל היכא דרצופה בו מאכולת

מוכחא מילתא דהאי ועוד דם מאכולת הוא

פש ליה כגרים כיון דבעלמא תליא הכא גמי

תליא בעי רבי ירמיה נתעסקה בכגרים

ונמצא עליה בכגרים ועוד מהו תבעי לר'

חנינא תבעי לר' ינאי תבעי לר' חנינא עד

כאן לא קאמר ר' חנינא התם ממאה אלא

דלא נתעסקה אבל הכא דנתעסקה יתליא או

דלמא אפילו לרבי ינאי דאמר מהורה הני

מילי היכא דרצופה בו מאכולת אבל היכא

דאין רצופה בו מאכולת לא תליא תא שמע

ינתעסקה באדום אין תולה בה שחור במועם

אין תולה בו מרובה היכי דמי לאו כי האי

גוונא לא הכגון דנתעסקה בכגרים ונמצא עליה

שני גריסין ועוד אי הכי מאי למימרא מהו

דתימא שקול כגרים צפור שדי בי מצעי זיל

הכא ליכא שיעורא זיל הכא ליכא שיעורא

קמ"ל אמר רבא נמצא עליה מין אחד תולה בו

הגהות הב"ח

מכגרי' לא כלמעלה ביותר זכנרים: (ג) בא"ד מטלמה תכגרים, נג) באר מענמה אתי ועד כגרים כו' כגרים מלמטה דעד כו' כיותר מכגרים ומשני לא כגרים מלמעלה:

תום' הרא"ש

מיפי דמים למטה. פרש״ שיפי זמים למטוז. פו שיי טיפין קטנים ולמעלה היינו טיפין גדולים ופריך מאי לאו כגריס כלמטה אלמא עד ולא עד בכלל. ולא נהירא פי׳ שפי׳ טיפי למעלה גדולים (טיפה) ולמטה גדולים (טיפה) ולמטה קטנים. ותו מאי אולמא הך ברייתא ממתני׳ דקתני עד כמה היא תולה עד כגריס ופליגי באי עד ועד בכלל או לא ומפרש ר"ת טיפי דמים לא ומפרש ר"ת טיפי דמים למטה מן החגור וטיפי דמים למעלה מן החגור תולה התחתון בעליון עד כגריס כלומר כמו שבא העליון ממקום אחר ולא מגופה כך אנו תולין שבא התחתון ממקום אחר: מאי לאו ממקום אזוו: מאי לאו כגריס דלמטה. ה"ג בספרים ישנים וה"פ מאי לאו שיתלו הגריס שהוא למטה בכתם העליון לומר שבא מעלמא א״כ אי לאו עליון ה״א מרכ אי לאו עליון זהיא כגריס שהוא למטה מגופה אתאי אלמא עד ולא עד בכלל ומשני כגריס דלמעלה. כלומר הכתם התחתוז יתלו בעליוז לומר אם כתם העליון אינו אלא כגריס אימור דם מאכולת בגו ס א מור ים מאפרות הוא ולא תלינן כתם התחתון שהוא גדול יותר מכגריס העליון. והכי מוכח שני כתמים אחד למעלה ואחד למטה אע״פ שהתחתון גדול והעליון מטז תולין התחתון עד שבא העליון בא התחתון: היו עליה כגריס ועוד. ובאותו ועוד רצופה בו מאכולת. נראה לי דהה"נ

נחעסקה בכגרים. דם לפור או קילור: אבל הכא דנמעסקה חליא. תליא כגרים בלפור אכתי פש ליה לכתם כגון קילור או שרף ואחר כך מנאה על חלוקה כתם אפי׳ אין מראיתו דומה לאותו המין תולה בו: תולה בה כתם שחור דאמרינו כי ידעה הכי נמי הוה עלה מינא ואזלינן בהן לקולא וחלינן בכל מידי: כתם ארוך מלטרף. לכגרים ועוד: משוך כל דהו טמא. דכיון דאמר אתא: בעד. שבודקת בו: אבל בכתם.

הוה: מאי למימרא. הא אפילו גרים ועוד: מהו דתימא שקול כגרים דם לפור ושדי בי מלעי: נמלא עליה מין אחד. מדבר הדומה נתעסקה שאני. דכיון דנתעסקה במין אדום היכי תלינן ביה כתם שחור אבל נמצא עליה מין אדום היכי דניתן ש עליה האי מין בדלא אחרינא ולא ידעה: לא להקל על דברי תורה. האי דגזור רבנן בכתמים להחמיר על ד"ת שלא להקל בנדה גמורה ומיהו כתמים עלמן דרבנן משוך מגופה אתי ובמשיכה תליא טעמח חפילו בכחרדל טמח: לעולם. אפי׳ לרבי אליעזר בעי זירוף: וכי אמר רבי אליעור. משוך ודאי מגופה שעל חלוקה כגרים ועוד בעינן:

כגרים בדם לפור ועוד דם מאכולת

הדרן עלך הרואה כתם

כמה מינין מיתיבי נתעסקה באדום אין תולה בו שחור נתעסקה שאני איכא דאמרי אמר רבא נתעסקה במין אחד תולה בו כמה מינין מיתיבי נתעסקה באדום אין תולה בו שחור כי קאמר רבא ידאתעסקה בתרנגולת דאית בה כמה מיני דמא: מעשה באשה [וכו']: והתניא לא אמרו חכמים את הדבר להקל אלא להחמיר אמר רבינא לא להקל על דברי תורה אלא להחמיר על דברי תורה יוכתמים עצמן דרבנן: עד שהוא נתון: איבעיא להו מי פליגי רבגן עליה דר"א ברבי צדוק או לא תא שמע "כתם ארוך מצמרף "מפין מפין אין מצמרפין מני אי רבי אליעזר בר' צדוק למה לי צירוף האמר, משוך כל שהוא ממא אלא לאו, רבגן שמע מינה פליגי לא לעולם ר' אליעזר ברבי צדוק וכי אמר רבי אליעזר ברבי צדוק בעד אבל אפרת. והאה לי דההים אם היו עליה כשני עליה בשני בכתם לא ת"ש ראמר רב, יהודה אמר שמואל הלכה כרבי אליעזר ברבי זרי ינאי שהורה כיון דכי צדוק יהלכה מכלל דפליגי שמע מינה:

הדרן עלך הרואה כתם

בח א (מיי' פ"ט מהל' איסורי ביאה) סמג בגרים. פ״ה למטה קטנים למעלה גדולים חלינן בעליון הגדול דהלכתא כרב חסדא דמיקל: כיון דבעלמא. היכא דליכא ועוד בדם מאכולת עד כגריס מאי לאו עד כגריס כלמטה (²⁾ בפחות חליא כגרים במאכולת השתא נמי חליא האי גרים במאכולת אחרינא: מכגרים לא כלמעלה ביותר מכגרים וזהו חימה אמאי נקט למעלה

ולמטה הוה ליה למנקט גדולים וכננסים יהוה ליה לנונקום גדונים ל ג מייי שם אלי מ טוש"ע וקטנים ועוד היכי משמע ליה כלמטה לא ד מייי שם אלי מ טוש"ע מאי אולמיה ממתניתין ועוד דלא הוה לא ד מייי שם הלי מ טוש"ע ליה למנקט כלמעלה וכלמטה דהוה ליה למימר כפחות מכגרים ויותר מכגרים לישנא דנקט עד הכא ונראה לי לישנת דנקט עד הכת ונדקה לי יבי וניי שם הליד מוש ב דה"פ למטה למטה מן החגור למעלה לד ז מיי שם הליד מוש"ע למעלה מן החגור תולה בעליון אותו שלמטה נתלה בעליון די דשמא כמו שלמטה נתלה בעליון די דשמא כמו שם סעיה: שעליון מעלמא אתי תחתון נמי לו ט מיי שם הליי טושיע מעלמה התי (ג) ועוד כגרים נתלה בו וקאמר מאי לאו כגרים למטה דעד כגרים דקתני מיירי שהתחתון תום' הרא"ש (המשך) עד כגרים תולה בעליון שממקום שבא העליון בא התחתון מכלל דאי לאו עליון מטמינן ליה ולא תלינן בדם מאכולת אלמא כגרים כיותר מכגרים ומשני לא כגרים ולמעלה כלומר מולה מחתון בעליון כשהעליון עד כגרים ומלמעלה למטה קחשיב כשהעליון ג' גריסין או שני גריסין עד כגרים שאו אין אנו תולין עליון בדם מאכולת אלא מעלמא אתי אז נתלה בו התחתון ומיירי כשתחתון יותר מכגרים אבל אם היה העליון כגרים אז לא יהיה התחתון טהור שאין רגלים לדבר דאתא דם בה מעלמא שהרי העליון יש לתלותו בדם מאכולת: נתעםקה בכגרים ומצאה עליה

בגרים ועוד. אור"י הוא הדין נתעסקה בפחות מכגרים ונמצא עליה כגרים ועוד דבכלל בעיא זו דאין לומר דבהא פשיטא ליה דאינה תולה אפי׳ לרבי ינאי דא"כ כי פשיט לקמן מאי לאו בכה"ג לוקמה בשנתעסקה בפחות מכגרים דפשיטא ליה דאינה תולה אלא ודאי בכל ענין בעי: במצא עליה מין אחד. פ״ה מדבר הדומה לכתם כגון שרף או קילור דהא ודאי מעלמא אתא תולה בו כמה מיני כתמים ואינה מכרת אם דם היא ור"י מפרש נמלא שמלאה מין אחד למעלה מן החגור תולה בו כמה מינים שלמטה מן החגור משום שכמו שהעליון ודאי מעלמא אתא כך נאמר בתחתון דמעלמא אתא:

הדרן עלך הרואה כתם

ונמצא עליו כגויט דעוד דאי בהא פשיטא ליה שאינה תולה א"כ לקמן לוקי כה"ג נתעסקה במועט אין תולה בו מרובה. נמצא עליה מין . אחד תולה בו מינין הרבה. י וכגוז שאותו המיז איז לספק וכגון שאותו המין אין לספק בכתם כגון שהוא למעלה מן החגור: ת"ש כתם ארוך מצטרף. לפי מה שרוצה לפשוט מכאן דפליגי לא משמע ליה שיהא שום משמע ליון שיווא שום חילוק בין כתם לעד. ולר׳ אליעזר בן צדוק משוך כל שהוא טמא אפי׳ על חלוקה או על גבי הסדין. ולכאורה . רשמעתין משמע דכי מסיק י שמעות משמע זכי מטיק דפליגי רבנן עליה מההיא דשמואל היינו כדבעינן למימר השתא וזו הוא חומרא גדולה אם נטמא

כתם משוך בכל שהוא דהא

... פסקינן הילכתא כר' אליעזר

פטקינן היככות כון אליעה ונראה לפרש דהך שינוייא דשני כי קאמר ר' אליעזר

בר צדוק בעד אבל בכתם לא קיימא אף לפי המסקנא וכן משמע לשון התוספתא

וכן משמע / שון יוניסב.... דקתני משוך טמא מפני דם הקינוח: סליק פרק הרואה